

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz Bolgarije 2. junija. [Izv. dop.]

Volitve v deželi so dovršene. Vlada je po velikem pritisku dobila večino: od 87 izbranih je 62 vladnih (Karavelovih) privrženec, 24 opozicijskih in jeden Grk. A pet mest je še praznih v Kavaklijske okolici, ker se neso mogli izbori izvršiti za rad pretegov itd. Toliko šuma in hrupa še pri nobenih izborih tukaj dosedaj ni bilo; pa tudi ne toliko krvavih glav in sivih pleč. In resnica je, kakor pravijo tukajšnji, da niti pri Slivnici ni toliko Bolgarov palo, kakor pri zadnjih izborih. Žalostna resnica; — podrobnosti se bodo še zvedele! Posebno se obžaluje zguba poročnika Serbezova, ki je pal v Novej Zagori in popa Angela v Hadži-elesu. Ta je bil prvi, ki je prijahal dne 18. septembra l. l. na čelu 2000 oboroženih kmetov s križem v rokah in s puško na rami v Plovdiv; potem je bil polkovnik duhovnik za časa bolgarsko-srbske vojske. Isto tako se hvali junaštvo poročnika Serbezova. Neprijateljska krogla ja ni zadela, bilo jima je umreti pod nožem njih rojakov. Kdo je največ kriv tem pretepom in bojem, pokazalo bo preiskovanje, ki se je

že začelo. Vladna stranka dolži opozicijo, a ta vlado, da je zakrivila krvoprolitje; ker so torej s prestopki mešajo politične strasti, bo težko nepristransko istino razkriti.

Zdaj se zanima vse z vprašanjem, kaj bode storilo „zjedinjeno“ narodno sobranje glede realnega zjedinenja. Ako ostane „južna Bolgarija“ tako, kakor je, ne „tič ne miš“, to je skoro slabeje za deželo in za prebivalce, nego je bilo poprej; kajti notranjega miru ne bo, a avtoritete nema Sofijska vlada, dokler ima svojo moralno podporo v Turškej. Tukaj še predobro pomni, kako je bilo v onih časih, ko so Turki besili in palili po deželi, zatorej je lahko pojmljivo, da oni simpatij ne bodo uživali nikdar pri južnih Bolgarih, ki so imeli največ prestatih od istih barbarov; a tudi ne bode zadobila simpatij taka vlada, kakor je Karavelova, ki se s Turki brati.

Nasproti, kar se tiče Rusije, ta je zmirom priljubljena bila; in akoravno se nahajajo pojedini izvržki mej Bolgari, ki jo zaničujó — a to so navadno taki, ki so bili iz Rusije iztirani in odgnani zaradi raznih prestopkov ter so komaj ubežali prognanstvu v Sibirijo, — ti in njim podobni ne bodo mogli usaditi trajnega sovraštva proti Rusiji. Za trenutek se dá sicer „javnemu mnenju“ pesek v oči metati; ker se kaj lepo slišajo fraze o narodnej „neodvisnosti“ o svobodi, demokraciji, socijalizmu itd; a na drugej strani neprijetno done priimki, ki se dajajo Rusiji: bič (knut), tiranstvo, samovari, zvonovi, itd. A ne pomisli se, da kakor ni Bolgarija zemlja, ki bi zaslužila vse blažene naslove, katere jej dajajo oni, ki so sedaj na krmilu, ravno tako ni Rusija dežela tako črna, kakor jo predstavljajo baš oni, ki se jej imajo največ zahvaliti. A zakaj vam je bila dobra in sveta „matuška“ Rusija, ko je veljalo osvoboditi vas izpod turškega jarma? Zakaj se tedaj ni nikdo izmej Bolgarov našel, koji bi bil rekel: Timeo Danaos et — dona (libertatem) ferentes!?

Sicer pa lahko Bolgarija in Rusija vsaka za se obstojita, — poslednej je gotovo lahkše brez prve, nego protivno, — samo je to žalosten pojav za vsakega pravega Slovana, da se vodi preprič s takimi sredstvi, in da je namesto hvaležnosti stopila zveza s vekovnimi protivniki slovanstva in krščanstva. Po

mojem prepričanju ni kriv temu narod bolgarski, nego krivi so oni, ki so ravno sedaj na krmilu. Ako se govori, da ima vsak narod tako vlado, kakoršno zasluži, to imamo tukaj jedno izjemo: bolgarski narod take vlade ni zaslužil, kakor je Karavelova!

Znano je tudi, da bi se ga knez že bil rad otrešel; samo da ne bi bilo prepozno. „Vsako zlo do vremena“ pravi poslovice. In morda je tudi to k nečemu dobro.

Prihodnje sobranje bode imelo dosta burnih sej; a da bi se izvršilo pri tej večini kaj drugega, nego kar hoče vlada, o tem ni dvomiti. Ako se ne pojavi kak „deus ex machina“, bode sedanje stanje če nekaj časa trajalo v deželi. A ko se bo začelo po malem gibati, potem bo polom večji, nego si moremo misliti, in nastopila bo radikalna prememba v celej Bolgariji, v njenej notranjej in vnanjej politiki.

Govor poslanca g. Viljema Pfeiferja

v državnem zboru dne 16. junija 1886.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Poprijel sem pri tem tarifnem stavku za besedo, da visoko zbornico opozarjam na razmero, ki se sicer ne tiče jedino uvažanja in izvažanja tabaka — jedinega predmeta tega tarifnega stavka — pač pa pravne podlage, sajdenja tabaka samega.

Če si, gospoda moja, kar se tiče sajdenja tabaka, ogledamo razmero mej Ogersko in Avstrijo, vidimo, da se v ogerskej polovici sme tabak svobodno saditi, v avstrijski polovici pa ne.

Da je svobodna kultura tabaka Ogerskej v veliko gospodarsko korist, da ima Ogerska iz te kulture vsako leto ogromne dobičke, da ti dobički stalno zaradi tega naraščajo, ker se na jedni strani vedno več tabaka potrebuje, na drugi strani pa zaradi visoke carine ponehava povpraševanje po inozemskih tabačnih listih, to so činjenice, katerih omenjam le na kratko zaradi poudarka, da Cislitavija glede tabaka nasproti Ogerskej dvakrat na slabšem in sicer zatagadelj, ker je le onkraj, ne pa takraj, svobodno saditi tabak, drugič pa, ker je Cislitavija po visokih uvažnih carinah primorana,

LISTEK.

Andrej Kólosov.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, preložil Osamélec.)

(Dalje.)

Sledeči dan prišel je Kolosov z Gavrilovim in bedni Sevastjan Sevastjanič kvartal je vso jesen in zimo na večer z umirovljenim poročnikom; ta čestiti mož občeval je z njim, kakor pravijo, brez ceremonij, to je, strašno surovo. Sedaj, gospoda, ste gotovo razumeli, čemu je Kolosov po smrti Gavrilova pripeljal mene s seboj k Ivanu Semeniču. Razodevši mi vse te podrobnosti, pristavil je Kolosov: „jaz ljubim Baro, jako milo dekletce je; ti jej ugajaš.“

Menim, da sem vam pozabil povedati, milostljivi gospodje, da sem se jaz do takrat bal žensk in se jih izogibal, dasi sem na samem po cele ure sanjaril o sestankih, o ljubezni, o uzajemni ljubezni itd. Barbara Ivanovna je bila prva devica, s katero pregovoriti me je primorala sila, — v istini sila. Bara bila je jako navadno dekletce, — vendar je takih deklet jako malo v sveti Rusiji. Vprašali me bode, kako to? Tako, ker jaz nikdar nisem opazil

v njej nič prisiljenega, neestetskega, gizdavega; tako, ker je ona bila priprosto, odkrito, nekoliko otožno bitje; tako, ker se je ni moglo imenovati „gospodičino“. Nrazil se mi je njen tibi smehljaj; ljubil sem njen prostodušno-zvonki glasek, njen lehk in veseli smeh, njene žarne, dasi nikakor ne „globoke“ poglede. Ta otrok ni obetal ničesar, vi pa ste ga nehote ljubili, kakor ljubite nepričakovani mehki krik ivolge (pfingstvogel) na večer, v visoki in temni brezovi gošči. Treba mi je opomniti, da bi bil sicer precej ravnodušno šel mimo takega bitja: zdaj mi ni nič do večernih samih sprehodov, ne do ivolge, a tedaj . . .

Gospoda, jaz mislim, da ste bili, kot vsi poštene ljudje, vsaj jedenkrat v teku svojega življenja zaljubljeni in ste iz lastne skušnje spoznali, na kak način se poraja in razvija ljubezen v človeškem srci; zato pa ne bom prav nič obširno govoril o tem, kar se je tedaj v meni godilo. S Kolosovim sva vrlo često hodila k Ivanu Semeniču; dasi pa me proklete kvarte niso le jedenkrat pripravile v popolen obup, je vendar v sami bližini ljubljene ženske (jaz sem se v Baro zaljubil), neka čudna, sladka, mučiteljna uteha. Nisem si prizadeval, da bi zadušil to kaleče čuvstvo; poleg tega pa je bilo

to čuvstvo, ko sem je vedel z imenom nazivati, že precej silno . . . Molče sem gojil in ljubosumno in boječe tajil svojo ljubav. Meni samemu ugajalo je to mučeče vrenje molčeče strasti. Moje trpljenje ni mi motilo niti spanja niti teka . . . ves dan pa sem čutil v prsih ono posebno fizično čuvstvo, katero imajo za znamenje ljubezni. Jaz vam nisem v stani naslikati borbe najrazličnejših občutkov, ki so se rodili v meni, ko se je, na primer Kolosov povračal z Baro iz vrta in je ves njen obraz dihal vzvišeno udanost, utrujenost od prevelikega blaženstva . . . Ona je tako živela njegovo življenje, tako je bila prošinjena od njega, da je nevedé prevzemala njegove navade, tako je pogledovala, tako se je smejala, kakor on . . . Jaz si mislim, kake trenutke je ona preživela z Andrejem, za kako blaženstvo mu je bila obvezana . . . A on . . . Kolosov ni izgubil svoje svobode; v odsotnosti, mislim, se je še spominjal ni; vedno je bil isti brezskrbni, veseli in srečni človek, kakoršnega smo vedno poznali.

Torej, kakor sem vam že rekel, hodila sva s Kolosovim k Ivanu Semeniču jako pogostoma. Včasih (kedar ni bil pri volji) ni me umirovljeni poročnik vabil kvartal; v takem slučaju stiskal se je molče v ogel, ježil obrvi in gledal na nas vse ka-

posluževati se domačega tabaka, kupovati in v pokajeni smodki drago plačevati ogerski tabak.

Da se v davkarskih okrajih Tarnopol, Kolomea in Stanislav, v Bukovini, v južnih Tirolih in v Dalmaciji v jednom okraji tudi tabak prideluje, je zaradi neznatnosti jedva opomnje vredno.

Dragocena koncesija je za Ogersko, da smo se odrekli pravici, tudi v naši državni polovici gojiti tabak; kaj bi Ogerska s tabakom počela, da bi ga ne oddajala Cislitaviji? Najvažnejši njenih pridelkov bil bi uničen. (Prav res! na desni)

Sedaj prihaja za tabak iz Cislitavije na Ogersko poštna vsota denarjev; ti dohodki bi usahnili, ko bi se dovolilo, da se tudi v naši polovici tabak sadi, kajti večina tabaka, ki se uporablja v Avstriji, dohaja iz Ogerske. Zakaj bi se Avstrija Madjarom na ljubo odrekala pravici, da bi v lastnih svojih deželah ne gojila tabaka. Madjari s svojimi drugimi poljskimi pridelki pritiskajo na tukajšnje kmetijstvo, ker preplavljajo tukajšnje trge s svojim žitom in vinom in kvarijo ceno našim pridelkom.

Bilo bi torej le pravo, da bi Cislitavija, trpeča nad seboj tobačni monopol, za to dobivala od Ogerske denarno korist, to je, najmanj polovico dobička, ki ga Ogerske od tabaka ostaje; vlada utegnila bi lahko proizvesti, koliko ima Ogerska od tabaka dobička, ker je lahko določiti ceno vsega nakupljenega tabaka in ker se po odbitih proizvodnih troških lahko izračuni dobiček, ki naj se razdeli mej obe polovici.

Cislitavija zahteva je popolnem pravična in odstranila bi gospodarsko škodo, prouzročeno vsled razmer z Ogerske glede tabaka. Ker Cislitavija ne sme tabaka saditi, jej mora Ogerska za to dati primerno odškodnino; ako pa Ogerska tega neče, potem pač drugega ne preostaja, da se ravnovesje glede tabaka v obeh državnih polovicah zopet doseže, kakor da se tudi v Cislitaviji dovoli tabak saditi.

Dovolil sem si, kratke te opazke izjaviti, ne da bi staval predlog, ki bi v sedanjem stanju našega posvetovanja itak bil brez upanja, temveč da opozarjam na madjarsko nadmoč, katera tako mojsterški umeje premeniti ravnovesje ne le v političnih in finančnih zadevah, ampak tudi na gospodarskem polju nam na škodo. (Prav dobro! na levici.)

Ako sem pri drugej priliki v tej visokej zbornici takozvano ogersko nagodbo tako označeval, da je po mojem mnenju Avstrija na ogersko klop položena, usiljuje se mi danes pri posvetovanju tega tarifnega razreda (tabaka) misel, da plešemo po madjarski piščalki, da vrhu tega svoje mošnjičke ob ogerskem dimu smodimo, zatoorej se visoka vlada resno opominja, da pri sklepanji bodoče nagodbe — ako je nagodba sploh možna — energično čuva naše koristi in zmanjša število kapitulacij, katere nam naklanja Ogerska. (Bravo! bravo! na desnici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. junija

Včeraj se je v državnem zboru začela debata o carini na petrole. Dvajset govornikov se je oglasilo za besedo. Debata obeta biti precej dolga in jako burna. Posredovalni predlog Groholskega

kor volk. Prvikrat sem se veselil njegovega ponižanja; potem pa sem ga sam začel prositi, da igrava „whistek“: uloga tretje osebe je tako neznozna! Jaz sem v tako neprijetno zadrego spravljaj i Kolosova i Baro, dasi sta sama drug drugemu zagotavljala, da občujeta pri meni lahko brez okolišev!...

Mej tem pa je čas tekkel in tekkel... Bila sta srečna... Jaz ne opisujem rad sreče drugih. A glej, jel sem opazati, da se je otroško navdušenje Bare vedno bolj in bolj zamenjavalo z bolj ženskim, bolj nemirnim čuvstvom. Začel sem sklepati, da so nove gosli zagodile stari akord, to je, da Kolosov... po malem... ohladneva. Priznamam, da me je to odkritje obradovalo, priznavam, da nisem čutil niti najmanjše nevolje proti Andreju.

Presledki mej najinimi obiski postajali so vedno večji in večji... Bara pričela je hoditi nama nasproti z zaplakanimi očmi. Čula so se očitanja... Nekdaj vprašal sem Kolosova s prikritim ravnodušjem: „Kaj bo? Ali pojdeva danes k Ivanu Semeniču?... Hladno me je pogledal in mirno odgovoril: „Ne, ne pojdeva“. Včasih zdelo se mi je, da se lokavo smehlja, govoreč z menoj o Bari...

bode najbrž vsprejet, ako ne bode preveč desničarjev pri glasovanju odsotnih.

Vnanje države.

V Monakovem in Berlinu že mislijo na to, da bi se spremenila bavarska ustava, kolikor se tiče prestolonasledstva. Jasno je, da ne kaže, da bi blazen Oton bil kralj ter bi moral vse vladne posle opravljati regent v njegovem imenu. Poslanec Frankenberg nekda misli staviti v zbornici predlog, da se premeni prestolonasledstvo. — Zbornica poslancev se je včeraj sešla. Izmej 159 poslancev prišlo jih je 155 k seji, drugi so se opravičili z boleznijo. Zbornica je izvolila odsek 28 članov, kateremu se je predložila predloga o regentstvu.

Kakor se iz Sofije poroča, morda čas ni več daleč, da v **Bolgariji** pridejo Cankovci na krmilo. Mej sedanjimi ministri navstal je razpor. Pravosodni minister Radoslavov dal je bil svojo ostavko, katere pa knez ni hotel vsprejeti. Sedaj si nekateri poslanci prizadevajo, da bi spravili Karavelova in Radoslavova. Poslednji nekda želi, da se premeni vse ministerstvo razen Karavelova. O povodu tega razpora se sedaj iz Sofije nič natančnejega ne poroča. Ruskim listom se je nedavno poročalo, da se knez hoče še bolj na radikalno stran nagniti, ter je obljubil ministersko predsedstvo Radoslavovu, ki je skrajni radikalec. Morda je res knez sam svojim intrigovanjem zasejal razpor mej ministre. Ako se sprava mej njimi ne doseže, pridejo liberalci na krmilo. — Turški državni neso vsi jednacega mnenja zastran sklicevanja vzhodnorumelijskih poslancev v Sofijo. Nekateri mislijo, da bi Turčija bila morala temu ugovarjati, ker Vzhodno Rumelija nikakor ni bolgarska provincija. Ruski diplomati so tudi svetovali Turkom, da naj protestujejo proti dotičnemu ukazu kneza Aleksandra. Večina turških državnikov je pa bila teh mislij, da sedaj čas ni ugoden, da bi se sklicalo posebno vzhodnorumelijsko sebranje. To bi bilo nevarno, kajti vzbudilo bi nevoljo naroda ter utegnilo prouzročiti kak prevrat v škodo Turčiji. Knez Aleksander ni nikdar skušal škodovati Turčiji, kdo ve, kaj bi pa bilo, ko bi pal in prišel kdo drug na njegovo mesto. Urejenje meje v Rodopskih gorah se le počasi nadaljuje. Nekateri mohamedanske vasi ugovarjajo temu, da bi jih ločili od Vzhodne Rumelije in priklopili Turčiji. Te vasi prav za prav tudi dosedaj neso bile pod vzhodnorumelijsko vlado. Uprle so se bile vzhodnorumelijskej upravi in živele so potem same zase ter neso nikomur plačevale davkov. Sedaj se pa bojé zgubiti to svobodo. Turčija najbrž ne bode skušala s silo podvreči teh vasij, ampak se bode zadovoljila s tem, da bodo na papirji njene, kakor se je tudi bila Vzhodna Rumelija.

Ruski državni svet vsprejel je načrt o reformi turkeštanske uprave; katerega je bila izdelala posebna komisija pod predsedstvom grofa Ignatjeva.

Štrajki delavcev v **Belgiji** nečejo jenjati. Ko te delavci v jednom kraju povrnejo k delu, se pa v drugem začne štrajk. Predčeraš so v Borinagi ustavili delo. Kakih 700 delavcev napotilo se je proti velikemu rudniku Quaregnon, in prisililo vse tamošnje rudarje, da so popustili delo. Bil je že boj mej delavci in žandarji. Inženjerja Colettija so delavci lahko poškodovali. Poklicali so že vojake, ker žandarji ne morejo vzdrževati reda. V Flennu je tudi delo ustavilo kakih 2500 delavcev.

Hartington je že tudi izdal svoj manifest. V njem poudarja, da **angleški** narod se prej ne sme načelno izreči za irski parlament, dokler ne zve, kako se bodo uresničili oni pogoji, o katerih je rekel Gladstone, da so neizogibno potrebni. Parlament mora tudi nadalje reprezentovati celo zjedinjeno kraljestvo, ne pa le jeden njegov del. Pravico mora imeti kontrolovati podrejeni mu postavodavni zbor. Pravosodna uprava mora ostati v rokah

V obče mu jaz nisem zamenil Gavrilova... Gavrilov je bil tisočkrat boljši in neumnejši od mene...

Dovolite mi, da sedaj krenem malo na stran. Govoreč vam o svojih vseučilišnih tovariših, nisem vam omenil nekega gospoda Ščitova. Ta Ščitov je bil petintrideset let star; deset let štel se je že mej dijakke. Še sedaj vidim živo pred seboj njegov dovolj dolgi, blede obraz, male sive oči, dolgi, orlski h koncu skrivljeni nos, tanki, smešči se ustni, veličastno hladnoto, brado samozadovoljno zavito v širok, obledel ovratnik črne barve, brezrokavno srajco z bronзовimi gumbi, siv razpet frak, pisan telovnik; zdi se mi, da čujem njegov neprijetnobobneči smeh... Vlačil se je povsod, odlikoval se je na vseh možnih „plesnih zabavah“... Pomnim, da nisem mogel brez nekega posebnega strahu poslušati njegovih ciničnih pripovedek... Kolosov ga je bil nekda primerjal z nepometeno sobo ruske gostilne... Strašna primera! Poleg tega je bila v tem človeku propast uma, zdravega zmisla, opazovanja, ostrošči... Včasih poražal nas je s kako do tedaj resno, do tedaj verno in rezko besedo, da smo vsi nejevoljni utihnili — in začudeni njega gledali. A ruskemu človeku je v bistvu vse jedno, je li izrekel neumnost ali pametno stvar. Posebno

oblastij, ki so odgovorne parlamentu. On ni za prisilno politiko, a treba je ohraniti pravične zakone in veljavo parlamenta. Tradicijam liberalne stranke se on nikakor ni odrekel, marveč se jih hoče popolnem držati. Temu manifestu se pripisuje precejšnjo važnost, ker bodo Hartingtonovi privrženci vzajemno delali s konservativci pri volitvah in je od njih uspeha zavisna osoda sedanje vlade. Ako Hartingtonovci dobe dosti mandatov, odstopil bode Gladstone in konservativci pridejo na krmilo.

Japonsko cesarstvo je pristopilo k Genfski pogodbi zastran oskrbovanja ranjencev v vojni.

Dopisi.

Iz Pulja 15. junija. [Izv. dop.] „Čitalonica u Pulju“ ima dne 29. t. m. ob 4. uri popoldne svoj redni letni občni zbor.

Dasi biva v Pulji lepo število Slovanov, ipak se društvo ne more povzdigniti na stopinjo, katero bi lahko, po vsej pravici zavzemalo. Kje je krivda? Malomarnost naša. No, narodnjaki smo vsi, vrli, navdušeni narodnjaki smo pri polnem kozarci in kedar smo sami! Bog ne daj, da bi kdo o našem rodoljubju dvomil. Gorje mu! — Slovenske in slovanske razmere proučujemo najrajši iz nemških in laških listov, domači naši listi so preborni za nas. Vsakdo ima svoje uzroke (ki seveda ne veljajo nič), vsakdo ima svoje izgovore in svoje nazore!

Želeti bi bilo, da se novemu odboru posreči, oživiti našo staro Čitalnico. Zato opozorujemo ude, da volijo delavne može v odbor in kličemo vsem v Pulji bivajočim Slovanom: Složimo, združimo se! Shajajmo se in iščimo zabave v jedinem slovanskem društvu. — Društvo ni politično, tedaj vsakemu izobraženemu Slovanu katerega stanu koli pristopno. Društvo ima tudi svojo knjižnico — in lepo število slovanskih listov.

Iz Kranja 15. junija. [Izv. dop.] Že mesec dni obstoji tu „Slovensko bralno društvo“, katerega namen in naloga je, preskrbljevati društvenike z raznovrstnim dobrim berilom za kolikor mogoče nizko društvenino — da se bode gojilo lepo petje ter vadilo v deklamovanju. To društvo je torej, kar vsak že iz imena sklepa, dokaj skromnejše, kot čitalnica, s katero v nobenem oziru tekmovali ne more, s katero želi vedno v najlepši slogi živeti. Pri vsem tem je pa to društvo važno in ima svoj pomen zato, ker je namenjeno potrebam precejšnjega dela prebivalstva, posebno „petakarjem“, ker je namenjeno vsem onim, ki si morejo le z združenimi močmi preskrbeti zadostne duševne hrane — in tudi taistim, ki ne marajo in neso navajeni trošiti za časopise in knjige znatnih zneskov.

Naj ima torej Kranj, rojstno mesto marsikaterega rodoljuba, marsikaterega slavnega moža slovanskega, zraven Čitalnice tudi bralno društvo, katero naj se, ker je nekaterim družbinskim krogom tako rekoč potrebno, krepko ukorenini pri nas, naj se razvije in obrodi dobrega sadu, naj služi svojemu namenu in pospešuje omiko. Tega se tudi nadejamo, pravi duh, kateri navdaja posamezne društvenike, in odlično njegovo predsedstvo nam je porok za to.

Odbor bavi se sedaj z važnimi vprašanji namreč, kako naj bi praznovalo društvo spomin slovanskih blagovestnikov in kako bi se petje pespeševalo.

Za lepo pravilno petje namerava društvo sto-

bali so se Ščitova samoljubni, sanjarski in nenadarni mladenči, ki ves dan mučno premerjajo dolžino slabih stihov, jih zatezaje bero svojim „prijeteljem“ in zaničujejo vsako gotovo znanje. Jednega iz njih pregnal je prosto iz Moskve, ponavlja mu neprestano dva njegova stiška:

Čelovek —

Sej neobodranjy skelet.*)

„Skelet“ rimal je s „človekom“. Mej tem pa tudi Ščitov sam ni ničesar delal in ničesar se učil... A to le vse mimogrede. Ta Ščitov torej začel se je norčevati iz moje udanosti napram Kolosovu. Prvikrat pregnal sem ga z blago nevoljo k vrugu; drugič rekel sem mu s hladnim preziranjem, da on ni v stanu soditi o naši družbi — vender odpodil ga nisem; ko pa mi je poslavljal se z menoj, dejal, da jaz njega brez dovoljenja Kolosova niti hvaliti ne smem, postal sem zlovoljen, poslednje besede Ščitova pale so mi v dušo. — Več nego štirinajst dni nisem videl Bare... Ponos, ljubav, tožno pričakovanje, množica raznih čuvstev razvihrala je v meni — mahnil sem z roko in s strašno otrpnelim srcem šel sem sam k Ivanu Semeniču.

*) Človek — ta neodrti skelet.

(Dalje prih.)

riti, kolikor koli mu bo mogoče. Ima mej svojimi društveniki že nekaj vrlih pevcev, dajalo pa bode tudi priliko svojim članom, da se uče petja in glasbe.

Da si pridobi društvo knjig, pristopilo je k društvu sv. Mohorja, se naročilo na „Ljudsko knjižnice“ in bo redno dobivalo matične knjige, tudi od svojih članov dobilo je že dokaj knjig na razpolaganje, nekaj podarjenih, nekaj pa le za daljši čas v porabo prepuščenih.

Ker pa pogrešamo v tej zbirki mnogo prav dobrih knjig, ker se nekatere sedaj tudi za denar ne dobe in ker so denarne moči mladega društva le slabe in šibke: bi nam, — kakor so se izrazili nekateri društveniki, — podpora v lepih knjigah jako dobro došla. Usojam si zato, obračati se s prošnjo do slovenskih rodoljubov, naj nam poklonijo raznih slovenskih knjig.

Iz Trebnjega 14. junija. [Izv. dop.] Danes je bil za nas Trebanjce zelo znamenit dan, kajti danes prišli so v Trebnje izvršujoči udje „dolenjskega pevskega društva“ in mnogo drugih prijateljev lepega petja. Sprejem bil bi prav živahen in kakor se je iz še ne dovršenih priprav videlo, prav slovesen, da ga ni preprečila nevihta in strela, katera je skoro tikoma pred prihodom dolenjskih pevcev udarila v grajščinski konjski hlev ter ga zažgala. Požarna bramba, katera je bila takoj na mestu nesreče, imela je dovolj opraviti, da je zadušila in omejila požar, kateri je pretel živinskemu hlevu, podom, kozolcem, kolarnici, kovačnici itd. Le vrlemu poveljništvu g. Jankota Ruprehta, načelnika tukajšnje požarne brambe, neutrudnej delavnosti domače požarne brambe in na pomoč prišlih Velikološčanov zahvaliti se je, da ni ogenj še večje škode napravil. Ponosni smemo biti na našo požarno brambo, katera je ne samo sedaj, temveč že poprej večkrat pokazala svojo izurjenost, točnost, urnost in hrabrost o takih prilikah. Slava njej!

Bilo je že blizu četrte ure. Na prihod pevskega društva nihče mislil ni v takem vremenu, kar najedenkrat začuje se godba v „globeli“ (na cesti od Starega trga v Trebnje.) Kdor je bil še v vasi, hitel je proti slavoloku postavljenemu pri gosp. Rozmanovej hiši konec vasi, kjer se je vršil le bolj prijateljski nego slovesen vsprejem in pozdrav, kajti pri takih prilikah je vse nekako zbežgano. Slavnost ni mogla tako sijajna biti, kakor se je poprej nameravala. Vendar pa so se kmalu izvedrila srca korakaje proti gostilni „pri lipi“, kjer so bili prostori napravljeni za preljubljene nam goste. Na vrtu se ve da je bilo vse mokro, mize, stoli in drugo prenesli so v izbe prostorne hiše, a kmalu je nebo pokazalo milejši obraz, in hajd celo društvo se odloči, da ide zopet na vrt. Tu se ustopi možki zbor (okolu 30 mož) in zapoje „Bratje v kolo se ustopimo“ in kmalu je bilo vse nautušeno. Prav radostno je poslušalo vedno bolj množče se občinstvo mile glasove dolenjskih pevcev, še bolj pa smo bili iznenadeni slišati tudi krasne glasove dolenjskih pevk. Peli so mej drugim Jadransko morje, Slovenec sem, Savsko itd. Petje je bilo izborno, pa vsaj to drugače biti ne more, če se mu posvetijo take moči in to iz ljubezni do našega milega naroda, kakor jih šteje ravno „dolenjsko pevsko društvo.“ Vrlemu gospodu kapelniku Novomeške meščanske garde, oziroma godbe, pa čestitamo, da ima tako dobre moči in da jih zna tako uzorno vežbati, gotovo bode ta gospod še veliko storil v vzbujo narodnega petja! Zabavali smo se do poznega večera prav prijateljsko mej napitnicami in mnogimi govori; pozneje ko je hladno postajalo, se je društvo preselilo v notranje prostore gostilne, kjer se je mladi svet vrtel v pozno noč. Le teško smo se ločili od preljubljenih nam gostov s srčno željo, da nas o priliki zopet razveselijo s svojim prihodom.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) izročil je včeraj poslanec g. Viljem Pfeifer prošnjo po letošnjem mrazu poškodovane Šentpeterske občine pri Rudolfovem za odpis davka.

— (Slovensko uradovanje.) Občinski odbor v Kumu na Pohorju sklenil je bil v seji dne 13. maja t. l., da bode izključno le slovenski uradoval. Ta sklep naznanil se je okrajnemu glavarstvu v Mariboru in slednje je z odlokom z dne 16. maja t. l. št. 13.792 odgovorilo, da jemlje sklep na znanje in da bode slovenske vloge slovenski reševalo. Slovenske občine, posnemajte vrle Kumenčane!

Dr. Alojzij Gregorič. †

„Slovenec nima sreče.“ V štirinajstih dneh posegla je neizprosna Morana tretjokrat mej naše vrste in za svoj danj izbrala si jako odličnega delavca na narodnem polji. Še se ni zaprla rana, ki nam jo je vsekala Božidara Raiča prerana smrt, še nismo preboleli izgube pogumnega Dolinarja, kar zapoje zopet smrtni zvonec, naznanjajoč nam, da je v starodavnem Ptui rodoljubno svojo dušo izdihnil gospod dr. Alojzij Gregorič, odvetnik in predsednik tamošnje Čitalnice. Dasi je pokojnik bolehal že par let, pretresla nas je vendar brzojavna vest o njegovi prerani smrti, ker predobro poznamo, kaj je bil dr. Gregorič za ptujski okraj, ker nismo mislili, da nam bode tužna naloga, nekrolog pisati njemu, ki smo ga svoje dni videli tako čvrstega, delavnega, veselega, v narodnem oziru nikdar upogljivega.

O njegovem življenji nam je le malo podatkov na razpolaganje. Porodil se je pri Mali Nedelji, gimnazijo dovršil je v Mariboru, kjer je tudi po dovršenih pravoslovnih študijah stopil v prakso ter za Tomšič-Jurčičeve dobe in pozneje bil jako delaven pri Čitalnici in sploh na narodnem polji. Prava njegova delavnost pa se je pričela na Ptui, kjer je pozneje odprl svojo odvetniško pisarno, ki je bila središče, takorekoč glavni stan vsega narodnega gibanja v izredno obljudenem in prevažnem tem okraju. Čitalnica Ptujška, „Narodni Dom“, okrajni zastop, „Posojilnica“ in „Slovensko pevsko društvo“ vzrasle in delovale so deloma z njegovo pripomočjo, pod njegovim uplivom, in vsako narodno podjetje našlo je v njem gotovega podpornika, vsak naroden častnik zvestega naročnika in kakor marljivega, tako tudi duhovitega dopisovalca. Njegove velike zasluge poznajo najboljši prebivalci okraja ptujškega. Pogrešali ga bodo britko in žalovali za njim, kakor pogrešajo B. Raiča in mladeniško čilega Urbanca, ki sta vkupe s pokojnim Gregoričem visoko držala prapor slovenski na lepem Ptujškem polji. Pogrešali ga bomo tudi mi, v njem izgubili smo osobnega in političnega prijatelja, ki je vedno zvesto se držal slovenskega programa in na katerega se je bilo v vseh vprašanjih za trdno zanašati.

Narodni prvoboritelj, kakeršen je bil dr. Alojzij Gregorič, so redki, kajti poleg svoje nadarjenosti in splošne omike, poleg svoje delavnosti in neumornosti, odlikoval se je tudi po jako ugodnem gmotnem stanju in zategadelj bil narodu slovenskemu v podvojeno hasen. Zatorej kličemo na njega prezgodnjem grobu: Lahka mu zemljica! Slava njegovemu spominu!

— (Poslanec dr. Menger) je v včerajšnji večerni seji državnega zbora zopet interpeloval zaradi Ljubljanskih izgrediv. Interpelacija naglašala, da je mestni zbor Ljubljanski za izgrede soodgovoren, trdi, da so državni uradniki uplivali proti Grünovi svečanosti, in obžaluje, da mestni zbor in župan Ljubljanski še nesta odstavljena ter naposled vpraša, kaj vlada v tem oziru namerava. Čudno, da je Ljubljana dr. Mengerju toliko pri srci, akoravno je prav nič ne pozna. Ko bi gostobesedni doktor znal, kako strogo se kaznujejo izgrezniki, bi se morebiti venderle stidil, še dalje klicati po policiji in tako potrjevati Börnejevo sodbo o Nemcih.

— (Iz Gradca) se nam poroča: Prošli teden položil je naš rojak dr. E. Volčič pri tukajšnjem c. kr. višjem deželnem sodišči sodski izpit tudi v slovenskem jeziku. To je, ako ne prvi primer, sploh vsaj prvi izza mnogih let. Porabljam svoje pravice; vivant sequentes!!

— (Gospa Josipina Hočevnar) na Krškem podarila je tamošnji požarni straži in uniformani meščanski gardi po 500 gl., vkupe 1000 gl.

— (Koncert), ki ga namerava napraviti Čitalniški pevski zbor na korist svoje blagajnici, ne bode jutri temveč začetkom julija meseca.

— („Kresa“) došel nam je 2. letošnji zvezek, obsegajoč na strani 97—190 naslednje spise; Borba za obstanek. H. Schreiner. — Iz zapuščine pesnika Simona Jenka. Po pesnikovem dnevniku priobčil I. Jenko (Dalje). — Imenopis konjiške nadfare. M. Napotnik — Črtice o srbskih in

hrvatskih narodnih pesnih, A. Fekonja. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — Prinešek, kako in od kod se narodne pripovedi razširjajo. M. Valjavec. — Črtice iz etno-in topografije nekdanjega Norika in Panonije. Spisal Davorin Trstenjak. — O razširjanju rastlinskih plodov in semen. M. Cilenšek. — Legenda Martina Kohemskega v slovenskem prevodu. Objavil dr. J. Sket. — Do zdaj še neznan rokopis Jožefa Hasla. Dr. J. Pajek. — Kako Kočevarji snubijo in ženitujejo. Spisal † L. Gorenjec-Podgoričan. — Kovač. Narodna pripovedka dolenjskega. Spisal v Škocijanu pri Dobravi † Leop. Gorenjec-Podgoričan. — Česki Trut pa slovenski Trôt. Dr. G. Krek. — Hrvatsko naravoslovno društvo v Zagrebu. H. Schreiner. Drobnosti. — Ta zvezek bode vsakemu dobro ugajal, posebno smo pa z veseljem čitali podatke iz zapuščine pesnika Simona Jenka, mej katerimi je mnogo doslej nenačrtovanih pesnij, za katere smo se bali, da so že izgubljene ali pa dagarinovane. Kot poučen in znanstven list izhaja „Kres“ sedaj vsako četrto leta in donša toliko lepega gradiva, da naj bi pač vsak slovenski razumnik to podjetje podpiral. „Kres“, velja za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr. Po knjigarnah vsak zvezek 80 kr.

— (Rogača) izšla je danes 12. številka z mnogimi dovtipi in podobami. Posebno lepa je tehnično vrlo izvršena podoba „Po nemški slavnosti v slovenski Ljubljani“. — Rogač stane do konca leta 1 gld. 50.

— (Sreča.) Na Pragerskem je te dni trileten deček na tiru se spodtaknil in mej tir padel. Stražnik je hotel otroka rešiti, a stroj ga je odbil na stran. Strojvodja je potem vlak ustavil in sprevodnik potegnil je potem izpod tovrnega vlaka otroka živega in nepoškodovanega, akoravno je že stroj in 24 tovrnih voz preko njega drdralo. — Tudi neki natak, ki je po neprevidnosti pod stroj prišel, bil je tako srečen, da se mu nič zgodilo ni.

— (V Mozirji) je na binkošno nedeljo v g. Lipolda hišo treščilo in začelo goreti, a vrla požarna bramba je ogenj hitro udušila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 18. junija. Dr. Alojzij Gregorič umrl. Pogreb v soboto. ob 6. uri popoldne.

Dunaj 18. junija. Cesarjevič Rudolf popelje se danes zvečer s kurirnim vlakom zahodne železnice v Monakovo, da bode tukajšnji dvor pri pogrebnem sprevodu kralja Ludovika zastopal.

Pariz 17. junija. „Figaro“ trdi, da bodo poslaniki Waddington, Fouché in Courcel doli svojo ostavko, ako se principi iztirajo.

London 17. junija. Došle so vesti, da so polkovnik Lockhart in njegovo spremstvo, ki so odrinili iz Hitrala čez Badaksan, da bi se združili z afgansko mejno komisijo, obkoljeni in da ne morejo ne naprej ne nazaj. Lockhart novcev ni dobil, ki so se mu poslali. „Times of India“ potrjujejo, da je starejšina Badaksana Lockharta in njegovo spremstvo ujel in da so sedaj vsi v tamošnji trdnjavi.

Rim 17. junija. Izvestje o koleri: V Benetkah 8 zbolelo, 2 umrla, v Bari 1 zbolel, umrl nihče.

Sydney 17. junija. (Izvestje Reuterjevo.) V Numei izhajajoči časniki čestitajo francoskim oblastvom, da so se polastili Novih Hebridov.

prinaša v 12. številki sledečo vsebino: Rojakom. Pesem. Jos. Stritar. — Pavel Josef Šafarik, književnik vseslovanski. (V petindvajsetletni spomin njegove smrti.) (S podobo.) — Lavoslav Gorenjec-Podgoričan. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Srca odmevi. Pesmi. T. Doksov. — Triolet. J. Kalčič. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Zgodovinske črtice o „Slavjanskem društvu“ v Trstu. (Dalje.) — Bolgarsko novinarstvo. Priobčil A. B. — Po Grünovi slavnosti. — Naše slike: Ranjeni Črnogorec. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

17. junija.

Pri stenu: pl. Giessl, Kann z Dunaja. — Viranyi iz Budimpešte. — Bauerman iz Celovca. — Zimmer z Dunaja. — Mihelič iz Zagreba.
Pri stali: Szombaty, Stolz z Dunaja. — Weiss iz Karlovca. — Preglhof z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

14. junija: Marija Cavazzani, zasobnega uradnika žena, 42 let, Sv. Petra cesta št. 42, za jetiko.
15. junija: Janez Wagner, pekovega pomočnika sin, 6 mes., Poljanska cesta št. 13, za jetiko. — Rozalija Hicelberger, čevljarjeva hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za davico.
16. junija: Jovana Črnagoj, delavka, 24 let, Krakovski nasip št. 4, za razkrojenjem krvi. — Marija Perbove, krojačeva hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za jetiko.
17. junija: Viktor Svetel, čuvajev sin, 11 mes., Ulice na grad št. 12, za božjastjo. — Marija Skalar, mestna nboğa, 84 let, Karlovska cesta št. 7, za starostjo. — Karolina Sušteršič, notarijatskega uradnika hči, 2 leti, Trnovske ulice št. 3, za davico.

V deželnej bolnici:

14. junija: Polona Habjan, krojačeva žena, 37 let, za jetiko. — Marija Kovač, delavka, 28 let, za jetiko.
15. junija: Marija Petje, delavka, 18 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. junija.	7. zjutraj	733.41 mm.	12.8° C	sl. svz.	d. jas.	9.8 mm.
	2. pop.	731.29 mm.	17.6° C	z. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	733.31 mm.	10.0° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 13.5°, za 4.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	15 kr.
Srebrna renta	85	80
Zlata renta	116	80
5% marcna renta	102	—
Akcije narodne banke	878	—
Kreditne akcije	281	30
London	126	20
Srebro	—	—
Napol.	10	— 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	95
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	130
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	138
Ogrska zlata renta 4%	106	25
Ogrska papirna renta 5%	94	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	202	75

Zahvala.

Užaljena po toli nagli in nenadomestljivi izgubi mojega predraztega soproga, gospoda

IVANA DOLINARJA,

ganjena po tolikih dokazih iskrenega sočutja, izrekam najtoplejšo in najpresernejšo zahvalo za velečastno spremstvo k poslednjemu počitku, za lepe darovane vence ter zadnjo čast, skazano ranjkemu, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, zlasti prečastitima duhovnoma gg. Gomilšaku in Kocijanu, ker sta prostovoljno spremljala pokojnika na pokopališče, Tržaškemu podpornemu in bralnemu društvu, Tržaškemu "Sokolu", Tržaškemu podpornemu društvu, zlasti njegovemu pevskemu zboru za milo in ganljivo petje, političnemu društvu "Edinosti" ter vsem drugim društvom v Trstu, Svetivancem, deputacijam iz Doline, Prvačine, Sežane, Dornberga, Istre, Koroske, Ljubljane, Gorice in iz drugih krajev, Lokavske čitalnice, nadalje onim, ki so pismeno mi izjavili svoje sočutje do umrlega.

Zalujoča soproga

Katarina Dolinar.

(440)

V Trstu, dné 14. junija 1886.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovarnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral
Anton Brezovnik, učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvalečen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenutek skrb za vsakdanji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prošeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. «Humor zgubljen, življenje zgubljeno», pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(356-4)

Poletno stanovanje.

Za dobo od 15. julija do 15. septembra t. l. išče 4 meblirane sobe s kuhinjo na Kranjskem blizu trga ali večje vasi rodbina z Dunaja. Ponudbe v kratkem s pogoji, najemščino itd. prejema in odpošilja administracija „Slovenskega Naroda“.

(431-3)

Št. 192. (441-1)

Razglas.

Podpisani županstvo naznanja, da je letošnji somenji, ki bi imel biti na sv. Telesa dan (24. junija), preložen na 28. dan junija.

Županstvo v Bohinjski Bistrici,
dné 16. junija 1886.

Janez Mencinger,
župan.

(L. S.)

Išče se izurjenega

trgovskega pomočnika

za prodajalnico z mešanim blagom. (435-3)

A. Casagrande v Ajdovščini.

CHAMPAGNE

AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka

Takoj delujoče. Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadih in ostvih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu Peter Slovic, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar C. Silhavy; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, narajna nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (701-10)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

61 krat odlikovano v 40 letih svojega častnika.

Na celem svetu se prodaja v 27.000 prodajalnicah.

Spati nesem mogel — Vaša Ivana Hoffa sladna zdravilna čokolada mi je povrnila spanje in slast do jedij. — Profesor

Anton Lorenz v Petrinji, 3. februarja 1886.

IVAN HOFF,

Berlin in Dunaj,

izumitelj sladnih izdelkov, c. kr. dvorni založnik, skoro vseh evropskih suverenov, c. kr. svetnik itd., Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

Zdravstveno poročilo in zahvala redke vrste izumitelju originalnih zdravilnih in redilnih izdelkov iz sladnega izvlečka.

Sijajni zdravilni uspehi Ivana Hoffa sladnega zdravilnega piva pri prsnih boleznih, zadušljivem zasledanju želodca in prsih.

Bruck na Muri, 5. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Jako me veseli, da morem vam naznanjati, da je Ivana Hoffa sladno pivo jako dobro uplivalo na zdravje moje soproge, in prosim pošljite mi zopet 12 steklenic Ivana Hoffa sladnega piva, 1 kilo sladnega zdravilnega čokolade 1 možnja bombonov iz sladnega izvlečka po poštne povzetji. Z vespomošovanjem Matija Krenn, Bruck na Muri.

Hotel Semmering, vila Wiesenburg, 19. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Ko mi je po prvi pošiljavi odličnega Ivana Hoffa koncentrovanega sladnega izvlečka že mnogo boljše v vratu in na prsih, prosim pošljite mi še 7 steklenic, koncentrovanega sladnega izvlečka in 1 možnja bombonov za prsi po poštne povzetji, Ivana Hoffa, hotel Semmering vila Wiesenburg.

„Pri zastaranih boleznih želodca.“

V Gradcu, 26. marca 1886

V. B. Moja soproga že 2 leti bolega za slabim želodcem, in rabila je že vsa sredstva brez uspeha. Ko je začela piti Ivana Hoffa sladno zdravilno pivo, se jej je vidno zboljšalo. Prosim tedaj, pošljite mi še 30 steklenic. Z vespomošovanjem Ivan Nevald, Albertstasse 21.

„Pri kašlju, slabem želodcu, in pomaujkanji slasti do jedij.“

Zell am See, 5. aprila 1886.

V. B. Prosim pošljite mi 12 steklenic Ivana Hoffa koncentrovanega sladnega izvlečka. Ta izdelek je tu že mnogim pomagal ne le pri kašlju, ampak tudi pri slabem želodcu in pomaujkanji slasti do jedij. S spoštovanjem J. Kastner.

Visoki izreki cesarjev in kraljev.

Njega veličastvo cesar avstrijski Fran Josip I. je dekoriral najvišjelnostno izdelovalca sladnega izvlečka z besedami: „Veseli me, odlikovati moža, kakega ste vi“. Njega veličastvo kralj pruski Fr. Viljem IV.: „Vaše lepo pivo za želodec mi je dobro delo“. Njega veličastvo kralj saksoski Albert: „Vaš sladni izvleček k je dobro del moje materi“. Njega veličastvo kralj danski Christian: „Z veseljem sem se preprčal o zdravilnem učinku Vašega sladnega izvlečka na Meni, članih Moje robine in več znanih.“

Cene na Dunaji: Sladno zdravilno pivo (z zabojem in steklenicami): 13 steklenic gld. 7.32, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček 1 stekleničica gld. 1.12, 1/2 stekleničice 70 kr. — Sladna čokolada 1, kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60. — Prsni sladni bomboni v možnjčkih a 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — Spod 2 gld. se nič ne polje.

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranju: Fran Dolenc; V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna; V Kočevju: Edvard Hofmann; V Krškem: R. Engelsperger; V Idriji: Jos. Wario, lekar; V Loži: M. Prezely; V Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekarna; V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna, usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarja, J. Matič; V Karlovi: Fr. pl. Šest lekar; V Mariboru: F. P. Holasek; V Ptui: J. Kasimir; V Pulji: G. B. Wassermann; V Trstu: F. S. Prinz via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti, lekarji; G. Cilia, droguerist; V Zadru: Chr. Mozzoco; V Celovci: W. Thurmwald, lekar.

Priporočano skoro od vseh cesarjev, kraljev, knež. in princ. zasobnih zdravnikov.

Previdnost pri kupovanju.

Extractum Malti Johann Hoffi

dobiva se v vseh lekarnah in v večjih prodajalnicah; zahteva naj se lo z varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja).

Slednji dan nova zdravilna v 40 letih nad 1 milij. zdrav. uspehov.

Prvo Ljubljansko bolniško podporno in preskrbovalno društvo.

Častiti člani vabijo se uljudno s tem k

OBČNEMU ZBORU,

ki bode

v nedeljo 20. junija 1886. l. dopoldne ob 11. uri

v mestni dvorani.

DNEVNI RED:

1. Računsko poročilo za leto 1885.
2. Volitev računskih preglednikov.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Razni predlogi udov.

Ravnateljstvo.

(439)

„NARODNA TISKARNA“

priporočeno po nižje ceni

vizitnice

v elegantnej obliki.